

Predica de la Zürich

Duminică, 25 martie 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 4:12-16**: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii. Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face.*

Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie”.

Suntem foarte, foarte mulțumitori că fratele nostru Miskys și fratele Erwin Pacheco au dus Cuvântul în țările vorbitoare de limbă spaniolă și portugheză. Cuvântul trebuie să ajungă la toate popoarele, toate limbile. Dumnezeu a dăruit har. Cine s-ar fi gândit și cine ar fi putut prezice așa ceva? De exemplu, adunările din Krefeld sunt traduse în direct, în cincisprezece limbi, și sunt urmărite și ascultate de oameni de pe întregul pământ. Am planificat sau am dorit eu așa ceva? Dumnezeu S-a îngrijit de totul prin har. Așa cum a spus fratele Miskys mai înainte așa este, ultimul mesaj este adresat poporului lui Dumnezeu. De fiecare dată putem accentua: „*Ascultați, popoare, toate!*”, așa cum a spus-o prorocul în Vechiul Testament și este spus și în Noul Testament.

Dragi frați și surori, două lucruri merg în paralel. Adunarea poporului Israel din toate popoarele și din toate limbile în care au fost împrăștiați și chemarea afară a Bisericii din toate popoarele și limbile,

acum la sfârșitul timpului de har. Din nou mi-a devenit mare cât har ne-a dăruit Dumnezeu: să recunoaștem mesajul pentru acest timp și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Voi scrie despre aceasta. Luna iunie a acestui an are o mare însemnătate pentru mine. În iunie 2018 se vor împlini 70 de ani de când mi-am dedicat viața Domnului, în anul 1948. Apoi ne gândim la 11 iunie 1933.

Este un punct care trebuie accentuat din nou: revenirea Domnului a fost tema principală la apostoli, la Petru, Pavel, Iacov și este tema principală și astăzi. Cine privește la ce s-a întâmplat în timpul Reformei va observa că chiar și reformatorul a spus: „Dacă aș ști că Domnul va veni mâine atunci astăzi aș sădi un pom”. Cântările din ultimii cinci sute de ani au ca temă principală revenirea Domnului. Apoi avem o călăuzire directă a Domnului. În 11 iunie 1933 din norul supranatural fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerș prima venire a lui Hristos la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Acest lucru L-a spus Domnul din norul supranatural, vizibil pentru cei peste trei mii de oameni prezenți acolo. Atunci a venit o furtună și s-a auzit un vâjâit. Fratele Branham a spus că vocea a răsunat, însoțită de un vâjâit ca în ziua Cincizecimii. Iar acum întrebarea este: a primit vreunul din evangheliștii renumiți pe plan mondial o astfel de însărcinare? Există doar unul singur care a fost trimis de Dumnezeu, care a primit o chemare supranaturală. Tema revenirii lui Hristos este în centrul vestirii, iar mesajul este dus la toate popoarele și limbile. Acest lucru nu s-a întâmplat acum cinci sute de ani, nici acum trei sute de ani. Ci în timpul nostru se întâmplă aceasta. De aceea a spus și fratele Miskys, acum răsună ultimul mesaj, este ultima chemare.

Permiteți-mi s-o mai spun o dată. Pe cât de adevărat se împlinesc făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat poporului Israel înaintea ochilor noștri, pe atât de adevărat se împlinesc și toate celelalte făgăduințe pentru Mireasă. În mod deosebit faptul că Domnul a făgăduit și a vestit mai dinainte că va trimite un proroc înaintea zilei celei mari care va veni.

Scumpi frați și surori, permiteți-mi să repet aceasta. Noi n-avem aici o activitate evlavioasă. Noi nu vom pierde timpul nostru și-al

vostru. Ci, din însărcinarea lui Dumnezeu, noi vestim Cuvântul original în legătură cu făgăduința dată, că Domnul va restitui și reazeza totul în starea originală – despre aceasta este vorba.

În ultimele zile am aflat că renumitul evanghelist Billy Graham a fost înmormântat. Noi am aflat că Donald Trump a participat și el la funeralii unde au fost prezente multe alte personalități. Aici este un punct cu privire la făgăduința pe care Dumnezeu a împlinit-o, care pe de o parte mă întristează, dar pe de altă parte mă copleșește. Billy Graham repeta mereu cele trei cuvinte „Așa zice Biblia”, vorbea despre cer și iad, predica despre viața veșnică, dar a predicat el vreodată Fapte 2? A predicat el despre dumnezeire? A predicat el despre botez? A predicat el o singură dată despre adevărurile de bază ale Bibliei? Scumpi frați și surori, de fiecare dată trebuie să fim mulțumitori că Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său care n-a spus doar că „Așa spune Biblia”, ci cu adevărat a spus și a vestit ceea ce a spus Biblia. Despre aceasta este vorba.

Am de adus o mărturie puternică. Ultima călătorie în cele trei țări a fost una dintre cele mai grele călătorii misionare. Diferența de fus orar mi-a făcut greutate. Spre India am parcurs 10 ore, spre Bangkok 6 ore, spre Manila 7 ore. Pur și simplu ești scos din ritm. Dar totul a decurs conform planului în toate adunările, în toate localitățile, în toate țările. Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima că El cheamă afară din toate popoarele și din toate limbile. În Chennai, India, am fost întâmpinat cu cântarea „El este același, credinciosul Isus. El este același Isus în vecii vecilor”. Aceasta a fost cântarea principală de acum 44 de ani. Acum 44 de ani noi cântam mereu această cântare. Ei mi-au dat un înscris ca o aducere aminte ai acestor ultimi ani. Am fost în India de 23, 24 de ori în decursul anilor. La sfârșitul tuturor adunărilor oamenii au venit în față. Eu m-am rugat pentru sute de oameni în fiecare adunare. În ultima adunare din New Delhi, mâna stângă mi-a fost strânsă încât îmi atârna fără putere. Nu vă puteți da seama ce înseamnă pentru frații și surorile de acolo; când vine un bărbat al lui Dumnezeu ei nu pleacă acasă până nu sunt binecuvântați. Au fost niște adunări puternice și niște binecuvântări pe care Dumnezeu ni le-a dăruit prin har. Frați care nu știau cu precizie unde aparțin au găsit drumul înapoi și I-au

mulțumit Domnului din toată inima lor. Un frate spunea: „De treizeci de ani eu am crezut că sunt în mesaj și am alergat greșit. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a corectat”. Un altul mi-a spus: „Eu am umblat aiurea douăzeci de ani”. A venit predicator, după predicator și l-au mulțumit Domnului pentru vestirea clară a Cuvântului. Nu răstălmăcirii ale citatelor fratelui Branham, ci o vestire originală a Cuvântului lui Dumnezeu. Fratele Emanuel din New Delhi, care trăiește în Londra, m-a condus prin toată India și a fost copleșit de ceea ce face Dumnezeu în țara lui, ceea ce a făcut în anii trecuți și ce face acum în adunări. Apoi am avut două adunări în Bangkok. O adunare a avut loc cu credincioșii mesajului. Dar în cealaltă adunare n-a fost prea bine. De prima dată după mulți ani, am primit invitația să predic într-o adunare pentecostală carismatică. Cu adevărat a fost o catastrofă. O oră întregă a fost doar carismatică, ramba-țamba, iar apoi mimau cu buzele ca și cum ar vorbi în limbi. Dar nu puteai auzi niciun cuvânt curat din vreo limbă, ci erau doar repetări de cuvinte pe care nu le puteai desluși. Au țopăit încoace și încolo, cântând o oră întregă. Apoi, desigur a urmat vestirea. Scumpi frați și surori, ce am trăit eu acolo! Toate lucrurile au mers bine până la un punct.

Scuzați-mă că o spun aici. Acolo era o doamnă din Zürich, o elvețiancă care de 45 de ani locuiește în Bangkok unde are de îndeplinit niște însărcinări importante. Acea doamnă a arătat interes pentru Cuvânt și a venit cu mine la adunare; ea aparținea de acea adunare carismatică. Până la trei sferturi din predică totul a fost bine. Dar în acea clipă când l-am amintit pe fratele Branham acea femeie a devenit neliniștită și dintr-o dată a început să țipe, s-a ridicat, a ieșit afară în timp ce spunea anumite lucruri. După zece minute, pe la sfârșitul adunării, un bărbat alerga cu o pancartă pe care scria: „Te rog oprește-te!”. Dar eu am vestit mai departe, ceea ce a trebuit să fie spus am spus mai departe în Numele Domnului. Și acolo au venit câțiva în față la rugăciune și îi mulțumim Domnului pentru aceasta. Acea doamnă care vorbea o germană elegantă a venit la mine și mi-a spus: „Nu știți ce spune presa din Elveția despre William Branham? Nu știți cine este acest bărbat?”. Atunci, acelei doamne, care în iunie va veni în Elveția, i-am spus: „Eu știu cine este William Branham. Dar dumneavoastră nu știți cine este”.

Scumpi frați și surori, suntem mulțumitori când recunoaștem că am primit har înaintea lui Dumnezeu și n-am intrat în acțiuni de ucidere a renumelui. Ci noi am recunoscut că cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Cum apostolul Ioan a putut spune: „*Noi însă suntem din Dumnezeu; cine este din Dumnezeu ne ascultă*” (1 Ioan 4:6). Noi n-am vestit nimic altceva decât Cuvântul Domnului.

Ne întoarcem la ceea ce am auzit în Cuvântul din introducere și la ceea ce am auzit din cântările cântate spre cinstea lui Dumnezeu. Este puternic că de fiecare dată ne putem întoarce la miezul vestirii care este Isus Hristos cel răstignit. Pavel a putut spune: „*Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit*” (1 Cor. 2:2). „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine*” (Gal. 2:20). Este puternic să știi că Dumnezeu era în Hristos și că noi am fost aleși în El înaintea întemeierii lumii. Conform 2 Petru 1, pe cât de sigur a fost ales Răscumpărătorul nostru înaintea întemeierii lumii ca să moară și să-Și verse Sângele Său pentru noi, pe atât de sigur am fost noi hotărâți înaintea întemeierii lumii să acceptăm și să primim răscumpărarea. Vom citi câteva versete biblice care tratează răscumpărarea și ne-o arată în fața ochilor.

În epistola lui Petru este amintit în mod deosebit că așa a fost hotărât de Dumnezeu înaintea întemeierii lumii. „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!*” (1 Petru 1:3-5). În ce privește răscumpărarea putem citi din 2 Petru 1. Am putea citi toate aceste versete biblice și să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima pentru ele, că noi avem parte de ceea ce a hotărât El pentru noi în acest timp.

Cuvântul cel mai copleșitor este scris în Ioan 19; înainte ca Domnul nostru să moară pe cruce El a strigat: „*S-a isprăvit!*”.

Ioan 19:28: „*După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit* („*totul s-a isprăvit*” – lb. germ.), *ca să împlinească Scriptura, a zis: «Mi-e sete»*”. Apoi vers. 30: „*Când a luat Isus oțetul, a strigat: «S-a isprăvit!»*”. Cântăreții au cântat că „*S-a isprăvit!*”. Domnul nostru a strigat aceste cuvinte pe crucea Golgotei: „*S-a isprăvit!*”.

Scumpi frați și surori, nouă ne-a fost dăruită o răscumpărare veșnic valabilă, prin har, și noi putem spune din nou, așa cum a spus și Pavel în Rom. 3. „*Dar acum s-a arătat o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, fără lege – despre ea mărturisesc Legea și Prorocii – și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-și arate neprihănirea Lui...*” (Rom. 3:21-25).

Scumpi frați și surori, este puternic ce este scris aici. O Evanghelie deplină, o mântuire deplină. Apoi ne gândim, câți sărbătorească vinerea mare, sărbătorească paștele, dar n-au trăit mântuirea personală, nu s-au pocăit și încă n-au trăit înnoirea și nașterea din nou. Ei sărbătorească doar niște sărbători așa zis creștine. Dar noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru.

Noi toți am aflat că chiar și în Israel, pe lângă cele douăzeci și una de direcții, mai sunt treisprezece biserici care sunt de părerea că sunt mesianice și trebuie să-i pocăiască pe iudei. În Israel sunt treisprezece astfel de biserici principale. Este de neconceput ce proprietăți dețin aceste biserici. Treisprezece biserici care toate sunt împotriva lui Trump, reprezentantul Americii, și au luat poziție împotriva lui. În acest context au fost amintite bunurile din patrimoniul celor treisprezece biserici, clădirile, terenurile și complexe turistice pe care le dețin acestea în Țara Sfântă. Dar ce au acestea de-a face cu Dumnezeu? Aceasta-i politică. Scumpi frați și surori, vă spun că și în Țara Sfântă Dumnezeu trebuie să intre în dreptul Său și ordinea divină trebuie restabilită. Apoi mai sunt douăzeci și una de direcții, pe jumătate carismatice, care toate cred în trinitate. Îți frânge inima. Apoi dacă citești prorocia biblică, poți vedea că Dumnezeu are o cale cu Israelul. Încă trăim în timpul Bisericii dintre neamuri. Dar când acest timp se va încheia atunci Dumnezeu Se va întoarce spre Israel. Nu printr-un carismatic american, ci prin cei doi proroci care sunt amintiți în Zah. 4 și Apoc. 11.

Ultima dată noi am tratat acest subiect. În primul an al domniei lui Cir, după ce trecuseră cei șaptezeci de ani ai robiei babiloniene, acest bărbat, prin însărcinarea lui Dumnezeu, a spus: „Întoarceți-vă la Ierusalim și rezidiți Templul”. Am aflat și faptul că în Israel a fost bătută o monedă cu chipurile a trei bărbați: Cir, Balfour și Trump. În timpul domniei sale, Cir a poruncit ca iudeii să se întoarcă la Ierusalim; în 1917 Balfour a dat declarația că iudeii au dreptul la un stat propriu, și Donald Trump, președintele Statelor Unite. Chipurile acestor trei bărbați sunt pe monedă. Sigur ați văzut această monedă pe internet. Scumpi frați și surori, timpul este înaintat. Noi nu suntem doar la sfârșitul timpului de sfârșit, ci suntem chiar la finalul sfârșitului timpului de sfârșit. Revenirea Domnului este cu adevărat foarte aproape. Toți care sunt pregătiți pentru rezidirea Templului așteaptă în Ierusalim. Noi care am fost în Israel știm că ultima rugăciune la Zidul Plângerii este „Elohim Adonai, lasă-ne să trăim venirea lui Mesia și rezidirea Templului”. Ei exprimă aceste două cereri cu mâna rezemată pe Zidul Plângerii. Ambele lucruri se vor întâmpla: Mesia va veni și Templul va fi rezidit. În Apoc. 11 este scris că Templul va fi măsurat. Împăratul Cir dăduse porunca: „Întoarceți-vă la Ierusalim și rezidiți Templul”.

Scumpi frați și surori, și acest lucru îl mai spunem o dată. Strângerea Israelului și chemarea afară a Bisericii au loc în paralel. Fratele Branham a spus că legământul, care va fi făcut conform Daniel 9:27, va avea loc în același timp; răpirea și încheierea legământului între Roma și Israel vor avea loc în același timp. Apoi va începe slujba celor doi proroci. Totul este foarte, foarte aproape să se întâmple.

Scumpi frați și surori, și acest gând. Cine are o ureche acela să asculte ce are de spus Bisericilor Duhul. În Apoc. 2 și 3 citim de șapte ori făgăduințele date biruitorilor: „*Cel ce va birui...*”. Mesajul care răsună este pentru credincioși. Dar făgăduința este pentru biruitori. Cel ce va birui va moșteni toate aceste lucruri făgăduite. Noi putem birui prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Sângele Mielului. Aici avem cuvintele cheie: Cuvântul lui Dumnezeu și Sângele Mielului. Ce ți-a devenit mare ție și mie? Ce te deosebește pe tine și pe mine de toți ceilalți? Dumnezeu ni S-a descoperit, ne-a descoperit Cuvântul Său și

avem respect față de Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17). Ce preț pun ceilalți pe Cuvânt? Ei vorbesc ce le trece prin cap și mai citează câte un verset biblic de ici și colo, dar ce are aceasta de-a face cu Dumnezeu? Nu!

Scumpi frați și surori, adevărații biruitori vor birui prin Sângele Mielului și prin Cuvânt. Noi trebuie să fim în Cuvânt. Am fost chemați afară din întreaga robie babiloniană. Cum am spus-o deseori, pecetluirea cu Duhul Sfânt nu va avea loc niciodată într-o încurcătură. Valabilitate are doar ceea ce a putut face Dumnezeu în tine și în mine, prin Cuvânt și Sânge. Prin Sânge a avut loc răscumpărarea, iertarea, eliberarea, dar prin Cuvânt suntem sfințiți în Adevăr. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17). Cuvântul este tot atât de important ca și Sângele, iar Sângele este tot atât de important ca și Cuvântul – iar pentru noi aceste două lucruri aparțin împreună. De aceea noi avem respect față de Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu.

Scumpi frați și surori, spun acest lucru încă o dată. Acum, este un mare privilegiu să recunoști că nu este vorba doar de revenirea Domnului și să vorbești de ea. Ci, înaintea revenirii lui Isus Hristos, Domnul a dat o însărcinare directă care a răsunat, un mesaj al Cuvântului original, o reaşezare: înapoi la Dumnezeu; o restituire: înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la Biblie, înapoi la temelia originală, pentru ca totul să fie încadrat prin har. Acest lucru se întâmplă în gloata răscumpărată prin Sânge care stă de partea Cuvântului, se lasă sfințită și respectă ceea ce are să ne spună Cuvântul. Aşadar răscumpărarea prin Sânge, sfințirea prin Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea biruitorii au biruit prin Cuvântul care și l-au luat ca mărturie a lor. Cuvântul trebuie să devină mărturia noastră și este mărturia noastră în întreaga gloată răscumpărată prin Sânge.

Toți să primească înțelegerea de ce este vorba îndeosebi despre Sânge. Dacă ne întoarcem la Geneza, putem citi că după ce Cain l-a omorât pe Abel, glasul sângelui striga către Dumnezeu: „*Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine*” (Gen. 4:10). Pentru că viața este în sânge. Cât de des am spus: căderea în păcat n-a avut loc în

Gen. 1, atunci când Adam și Eva erau unul, în trupul duhovnicesc. Căderea în păcat este descrisă în Gen. cap. 2 și 3 când trupul duhovnicesc al lui Adam a fost pus într-un trup de carne și sânge, și abia în acest trup de carne Eva a fost scoasă din Adam și adusă lui (Gen. 2:21-22).

Tot așa este și cu răscumpărarea noastră. Noi am fost în Domnul. Dar El nu ne-a răscumpărat pe când era în trupul Său duhovnicesc. El a venit la noi în trup de carne. Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, și aici Și-a dat El viața și Sângele Lui. El ne-a dăruit răscumpărarea și împăcarea pentru ca noi să fim transpuși înapoi în trupul de înviere, și vom fi transpuși prin harul lui Dumnezeu. Îi aducem mulțumire Domnului nostru pentru aceasta. Scumpi frați și surori, Cuvântul îmi devine tot mai mare, tot mai prețios și scump. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă că am recunoscut timpul și ceasul în care trăim. Mai spunem o dată acest lucru referitor la răscumpărarea isprăvită și citim din 1 Pet. 1:18-20: *„căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi”*. A fost cunoscut înaintea întemeierii lumii, dar a fost arătat la sfârșitul vremurilor.

Astăzi dorim să-I mulțumim din inimă privitor la vinerea mare și paște. Nu sărbătorim zile, dar noi avem parte de ceea ce s-a întâmplat pentru noi: iertarea, împăcarea și mântuirea deplină. Nu mai este posibilă nicio osândire împotriva acelor care sunt în Isus Hristos. Satan este pârașul fraților. Dacă cineva acuză pe un frate sau pe o soră atunci acea persoană stă direct sub influența Dușmanului. Cine personal a primit iertarea acela îi va ierta și pe ceilalți. Așa cum ne-a spus Domnul nostru în rugăciunea Tatăl nostru din Mat. 6 și cum a spus Pavel în Ef. 4:32: *„iertăți-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”*.

Unitatea în Duhul trebuie restabilită la toți adevărații credincioși. Să nu mai ai nimic împotriva unui frate sau a unei surori, să predai totul în brațul lui Dumnezeu. Să vă rugați unii pentru alții, să

credeți unul pentru altul și împreună să continuăm să propășim până când toți vom ajunge să vedem ceea ce am crezut.

În acest context am putea aminti încă o dată Evrei 9:12, că El a isprăvit o răscumpărare veșnic valabilă: „și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică („după ce a isprăvit o răscumpărare veșnic valabilă” – lb. germ.)”. Amin. Veșnic valabilă. Ceea ce a făcut Dumnezeu, noul Legământ. El personal a zis: „Pe Mine însumi Mă jur. Fiindcă nu pot jura pe altcineva mai mare ca Mine”. Domnul nostru a spus foarte clar în Mat. 26:26-28: „...acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”. În Lc. 24:47 este spus că Evanghelia lui Isus Hristos trebuie vestită tuturor popoarelor spre iertarea păcatelor.

Fie ca toți frații și surorile să lase să fie valabil pentru ei și pentru toți ceilalți: împăcarea, iertarea și răscumpărarea; acestea sunt veșnic valabile, așa cum este scris aici. El a isprăvit o răscumpărare veșnic valabilă. Vă rog s-o acceptați și s-o primiți prin credință și mulțumiți-I Domnului din toată inima pentru ea.

Scumpi frați și surori, și acest lucru am voie să-l spun încă o dată, înainte să scriu despre marele privilegiu pe care îl avem în acest timp ca să auzim ceea ce a făgăduit Dumnezeu și să avem o parte directă de ceea ce face Dumnezeu conform Cuvântului Său. Noi purtăm pe întregul pământ același Cuvânt, același mesaj care a fost vestit la început, cu toate învățăturile, cu toate descoperirile. Spuneți vă rog, a mai existat vreodată o astfel de perioadă de timp? În fiecare vineri, timp de treizeci de minute, 72 de posturi de televiziune de pe întregul pământ transmit Cuvântul vestit. Dumnezeu a deschis ușile în toate popoarele, în toate limbile și națiunile. Mântuirea deplină, Evanghelia deplină, Cuvântul deplin este vestit, și tuturor oamenilor le este spus că Dumnezeu Și-a împlinit făgăduința Lui, a trimis pe prorocul Său, a restituit totul.

Scumpi frați și surori, acest lucru nu-l spun ca să critic. Dumnezeu mi-a dat acest privilegiu ca începând din anul 1949 să fiu la curent cu tot ceea ce s-a petrecut pe suprafața pământului și i-am

cunoscut pe toți marii evangheliști Oral Robert, Tommy L. Osborn, Tommy Hicks, Morris Cerullo și toți ceilalți care au avut o slujbă și au vestit Evanghelia. Dar întrebarea este: care dintre ei a vestit învățăturile biblice despre dumnezeire, botez, cină și toate celelalte învățături biblice? Prin cine a fost restituit totul? Cine a fost folosit pentru a reșeza totul în starea originală, pe temelia originală? Cine dintre evangheliștii renumiți a pus totul înapoi pe temelia originală? A fost doar unul singur care a avut o însărcinare directă din partea lui Dumnezeu.

Noi am vorbit deja despre 11 iunie 1933, apoi de 12 iunie 1958, Dallas, Texas. Astfel de zile nu le uiți chiar dacă ajungi la vârsta de 85 de ani. După conversația cu fratele Branham și după ce el mi-a zis: „Frate Frank, tu te vei întoarce înapoi în Germania cu acest mesaj”, el s-a dus la amvon și în primele zece minute a spus: „Mai înainte a fost aici un bărbat din Germania care m-a îmbrățișat”. După ce fratele Branham mi-a spus: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj înapoi în Germania”, noi ne-am îmbrățișat și el mi-a spus: „Dumnezeu să te binecuvânteze”. Scumpi frați și surori, Dumnezeu ne-a hotărât de la început să avem parte de ceea ce a hotărât El pentru cea mai importantă perioadă de timp din istoria mântuirii. De aceea de fiecare dată ne întoarcem la punctele principale: împăcarea și iertarea prin Sânge; învățătura, spălați în baia de apă a Cuvântului de tot ceea ce nu aparține Împărăției lui Dumnezeu și adunării. De aceea ei au biruit prin Sângele Mielului și prin Cuvântul pe care și l-au luat ca mărturie a lor. De aceea Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru Sânge. Cum am spus-o deseori, aceeași viață veșnică care era în Sângele Răscumppăătorului este în toți cei răscumppărați. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că este o realitate divină. Primiți-o, acceptați-o, mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru aceasta și spuneți: „Doamne, este așa cum ai spus Tu și ne-ai dăruit prin har”. Nu vă mai uitați la voi, nu vă mai uitați la alții, ci priviți la Domnul.

Mai am un Cuvânt pe care doresc să-l citesc și apoi îl rog pe fratele Baumgartner să ne citească Is. 53. Mai întâi doresc să citesc ceea ce este scris în Is. 38, un Cuvânt minunat care mi-a devenit mare. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că El a călăuzit

lucrurile în acest mod, că în această perioadă de timp noi am aflat, am auzit și avem parte de tot ceea ce a fost hotărât pentru noi. În toată Scriptura sunt cuvinte minunate. Scumpi frați și surori, voi nu știți ce se petrece în interiorul meu.

Acum vă rog pe toți, fiecare personal să ia cu el acasă aceste două versete din Is. 38:15-16: „*Ce să mai spun? El mi-a răspuns și m-a ascultat* („El mi-a dat făgăduința Lui și a și împlinit-o” – lb. germ.)”. Ce să mai spui tu? Ce să mai spun eu? Domnul n-a dat doar făgăduința, ci El a și împlinit-o. „*Acum voi umbla smerit* („Acum voi umbla liniștit” – lb. germ.) *până la capătul anilor mei, după ce am fost întristat astfel*”. Scumpi frați și surori, acest lucru m-a mișcat foarte mult. Noi avem odihnă în suflet cu Dumnezeu. Dar spuneți-mi vă rog de o familie unde nu este un necaz, unde nu este o nenorocire? Aici, după împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu în viața noastră, omul lui Dumnezeu spune: „Acum voi umbla liniștit”. Nu neliniștit. Ci el spune: „*Acum voi umbla liniștit până la capătul anilor mei, după ce am fost întristat astfel în sufletul meu*”.

Orice ți-ar întrista sufletul, oricare ar fi necazul tău, cu rudeniile tale, cu fiii tăi sau fiicele tale, cu tinerii, oricare ar fi necazul nostru care ne apasă și întristează, luați Cuvântul. Aici este scris despre aceia care au văzut făgăduința lui Dumnezeu împlinită. Liniștit, în pace, vreau să umblu în pace până la capătul anilor mei, după ce am fost întristat astfel.

Iar acum vine: „*Doamne, prin îndurarea Ta se bucură omul de viață, prin ea mai am și eu suflare, căci Tu mă faci sănătos și îmi dai iarăși viața*” (Is. 38:16).

Dumnezeu ne va întări din nou, ne va dăruia puteri noi și va fi cu noi. De ce? Pentru că El va împlini făgăduința Lui în viața noastră, în noi, prin noi și cu noi, până la făgăduința că El va reveni și noi vom avea parte de răpire prin har. Acum îl rog pe fratele Baumgartner să vină și să ne citească Is. 53 și vă rog să ne ridicăm la citirea Cuvântului. Scumpi frați și surori, acesta este capitolul principal din Vechiul Testament care Îl arată și pune în lumină pe Răscumpărătorul nostru. Citim Isaia 53 și vă rog ca toți să citim, să ascultăm și să spunem „Amin” la toate cuvintele acestea. [Se citește întreg capitolul Isaia 53.]

Să dedicăm din nou viața noastră Domnului, să fim mulțumitori pentru ceea ce El a făcut pentru noi. Scumpi frați și surori, în timp ce ne plecăm capetele în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, haideți să fim mai mulțumitori, mulțumitori pentru har, pentru mântuire, răscumpărare, pentru eliberare, pentru iertare, mulțumitori pentru Sângele Mielului, mulțumitori pentru tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, pentru Sângele noului legământ care a fost vărsat pe cruce, prin har. Noi suntem gloata răscumpărată prin Sânge. N-a putut fi plătit un alt preț mai mare decât Sângele Mielului.

Avem noi în mijlocul nostru frați și surori care au cereri de rugăciune pe care doresc să le aducă înaintea Domnului? Dacă sunt atunci vă rog ridicați scurt mâna. Noi le vom aduce înaintea lui Dumnezeu prin credință și rugăciune.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ai văzut toate mâinile ridicate și toate inimile. Astăzi Îți mulțumim. Îți mulțumesc în mod deosebit pentru marele privilegiu că trăiesc acum, că pot purta Cuvântul Tău și pot vesti răscumpărarea și iertarea. Ultimul mesaj, ultima chemare să răsunе acum pe întregul pământ. Iubite Domn, Îți mulțumesc pentru Isaia 53, Îți mulțumesc pentru împlinirea acestui capitol. Tu ai fost și până astăzi ești același. Tu ne-ai iubit. Tu Ți-ai dat viața pentru noi, ca noi să devenim proprietatea Ta. Iubite Domn, ascultă toate rugăciunile. Tu cunoști necazurile tinerilor și bătrânilor, a celor mici și a celor mari. Noi Îți aducem tot ceea ce ne preocupă și Îți mulțumim că Tu Îți îplinești făgăduințele în viețile noastre și în mijlocul nostru. Acolo unde Tu ai început, acolo Tu vei și desăvârși. Îți mulțumim din toată inima că Tu ai făcut un început în fiecare dintre noi. Noi putem veni la Tine, să-Ți dedicăm viața noastră și din inimă credem ceea ce ai făcut pentru noi.

Iubite Domn, deja în Vechiul Testament ai spus: „*Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie*” (Ex. 12:13). Nu cuvinte evlavioase, ci Sângele Mielului, Sângele Noului legământ. Îți mulțumim din inimă pentru aceasta. Tu ai pe pământ o gloată răscumpărată prin Sânge care este sfințită în Cuvântul Adevărului. Îți mulțumim că Tu personal vei desăvârși, Tu personal vei aduce Biserica la desăvârșire, vei desăvârși Mireasa și Israelul. Tu vei

împlini și desăvârși totul într-un mod minunat, iar noi vom fi cu Tine pentru totdeauna. Îți mulțumim pentru Cuvântul prețios și scump. Îți mulțumim că Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău cu o însărcinare directă. Noi avem voie să purtăm pe întregul pământ Mesajul care premerge cea de-a doua venire a Ta. Astăzi s-a împlinit în fața ochilor noștri această Scriptură, această însărcinare, această ultimă chemare. Cine are o ureche acela va asculta de ceea ce spune Bisericii Duhul.

Iubite Domn, fie ca toți frații și surorile mele să ia astăzi o decizie nouă sau să-și confirme vechea decizie. Pentru că Tu ești credincios, noi Te credem pe Tine și-Ți mulțumim că Tu vei desăvârși lucrarea Ta de răscumpărare în noi toți. Ție, Răscumpărătorului și Mirelui nostru ceresc, Îți aducem cinstea și lauda în vecii vecilor. Binecuvântează împreună cu noi pe toți aceia care ne urmăresc. Dumnezeu, binecuvântează pe întregul pământ. Ție, Singurului Dumnezeu, Îți aducem cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Citesc încă o dată strofa patru a cântării care a fost cântată.

Haideți să veghem devreme și târziu: candelile noastre să ardă. Untdelemnul Tău sfânt să nu fie niciodată prea puțin. Să nu ne despartă nimic de Tine. Credința ne leagă cu Dumnezeu. Necredința ne desparte de Dumnezeu. Fie ca în noi să fie găsită doar credința în ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Pentru ca atunci când va răsuna strigătul „Iată Mirele sosește!” noi să răspundem. Când a răsunat această strigare «Iată Mirele sosește! Pregătiți-vă să-L întâmpinați!» ca în zilele noastre?

Scumpei frați și surori, am înțeles noi că Domnul a dat o însărcinare directă? Înaintea revenirii lui Isus Hristos să aducem ultimul mesaj tuturor popoarelor și limbilor. Am respectat noi ceea ce a spus El în 11 iunie 1933, am avut noi parte de aceasta? Permiteți-mi s-o spun liber și deschis. Doar cine ascultă acum ultima chemare a Mirelui, doar acela este Mireasă. Și doar acela care ascultă acum de ceea ce spune Bisericii Duhul, va auzi atunci strigătul, când însuși Domnul, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer pentru a ne lua Acasă. Mai întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi

cei vii care vom fi rămas, vom fi transformați și răpiți toți împreună cu ei, în nori.

Scumpi frați și surori, este o realitate divină, a devenit o realitate divină. Îi aducem cinste și laudă Dumnezeului nostru în vecii vecilor. Astăzi s-a împlinit această scriptură în fața ochilor noștri. Spuneți un „Amin”. Amin. Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu.

Iubite Domn, Tu veșnic, credincios Dumnezeu, eu sunt slab în trup, dar Cuvântul Tău este puternic. Cuvântul Tău este lucrător, își atinge scopul pentru care a fost trimis. Cine a dăruit credință predicii noastre? Cine a crezut ceea ce a fost spus în 11 iunie 1933? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului? Cine a recunoscut timpul și ceasul, cine a acceptat și primit mesagerul și mesajul?

Iubite Domn, Îți mulțumesc din inimă. Acum la a doua venire Îți este adus un popor bine pregătit, ca la prima Ta venire. Îți mulțumim că această făgăduință se va împlini în viețile noastre a celor ce o credem. Cele ce au fost gata au intrat în Odaia de nuntă și ușa a fost încuiată.

Iubite Domn, Îți mulțumim că Tu ai uns ochii noștri, ai umplut inimile noastre și ne-ai deschis mintea pentru înțelegerea împlinirii Scripturii și permiți să avem parte de ceea ce faci Tu în prezent pe pământ. Bindecuvântează Biserica Ta Mireasă, bindecuvântează Israelul, bindecuvântează din bogăția harului Tău. Ție, Singurului Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima pentru tot. Îți mulțumim și pentru această zi și pentru această adunare, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.